

РЕШЕНИЕ

№ 1006

гр. Пловдив, 12.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен П. Чакалов

Членове: Румяна Ив. Андреева
Бранимир В. Василев

при участието на секретаря Бояна Ал. Дамбулева
като разгледа докладваното от Бранимир В. Василев Въззивно гражданско дело № 20225300501228 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258-273 от ГПК.

С решение на Върховен касационен съд по гр.д. № 1774/2021 г. е отменено на основание чл.303 ал.1 т.1 от ГПК влязло в сила решение по въззивно гр. дело № 2903/2020 г. на Окръжен съд - Пловдив и е върнато делото на Окръжен съд - Пловдив за ново разглеждане от друг въззивен състав, който следва да започне от фазата на събиране на доказателства, съобразно изложеното в мотивите на решението.

Делото е образувано по въззивна жалба от Н. Д. И. против решение № 3763/10.10.2019 по гр.д.№ 16101/2018г. по описа на РС Пловдив, с което е отхвърлен предявеният от жалбоподателя против ЗАД „ОЗК – Застраховане“ АД иск за заплащане на сумата от 450 лева, представляваща застрахователно обезщетение по застраховка "Злополука" (полица № ***) във връзка с настъпил експес, след настъпила с ищеца трудова злополука на 14.08.2006г.; мор. лихва от 73,77 лева за периода 27.02.2017г. – 08.10.2018г., ведно със зак. лихва върху главницата, считано от 09.10.2018 г. до окончателното й изплащане, като недоказан и неоснователен, като са присъдени и разноски за

ответника.

Жалбоподателят Н.И. поддържа, че решението е неправилно, незаконосъобразно и постановено в нарушение на материалния закон. Развива доводите си за възникване на задължение на застрахователя да изплаща обезщетение при възникнал ексцес, както и относно давността, с която се погасява това задължение. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови ново такова, с което уважи предявения иск. Претендира разноски по реда на чл.38от ЗАДв.

Въззиваемата страна ЗАД ОЗК Застраховане АД не е подала отговор на въззивната жалба. В становище за първото съдебно заседание поддържа потвърждаване на първоинстанционното решение. Претендира разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение, определено по Наредба №1/2004 МРАВ.

Пловдивският окръжен съд, X-ти граждански състав, след като прецени данните по делото въз основа на доводите на страните и при дължимата служебна проверка, намира следното:

Въззивната жалба е допустима, като подадена в законния срок от легитимирани страни, внесена е дължимата държавна такса за възивно обжалване и е изпълнена процедурата за отговор. Жалбата отговаря на изискванията на закона по форма, съдържание и приложения.

Обжалваното решение не е недопустимо или нищожно при постановяването му не е нарушена императивна материалноправна норма.

Предявен е иск с правно основание чл.183 във вр. с чл.231, вр. с чл.230 от КЗ /отм./ във вр. с §22 от КЗ. Безспорно по делото е доказано, че Н.И. е лице, което се ползва от договор за застраховка „Злополука“ между работодателя му ОАП-Община Пловдив и ответника ЗАД „ОЗК-застраховане“. По Застрахователна полица №***/14.03.2006г, на жалбоподателя му е било изплатено обезщетение от застрахователя в размер на 450лв., съставляващи 15% неработоспособност, признати с ЕР на ТЕЛК, предвид качеството му на служител при застрахованото лице – ПОАП / Пловдивска общинска агенция по приватизация/.

Жалбоподателят твърди, че е налице ексцес, защото с ЕР на ТЕЛК от 12.09.2016г. му е определен нов процент неработоспособност за трудова злополука. Твърди също, че застрахователя отказва да му заплати

обезщетение по застрахователната полица с мотив, че е изтекъл давностния срок и срока на застрахователната полица. Поддържа, че давностния срок при експес започва да тече от момента на настъпване на последния и към момента не е изтекъл. Претендира заплащане на обезщетение за експес от трудова злополука в размер на 450лв., както и мораторна лихва от 73,77лв. за периода 27.02.2017 до 08.10.2018г., ведно със законна лихва.

В настоящият процес е прието ново писмено доказателство експретно решение на НЕЛК № 117/18.01.2021г. /л.12-13 от делото на ВКС/ с което на жалбоподателя Н. Д. И. е определена трайно намалена работоспособност 30 % за претърпяната трудовата злополука.

Основателно е възражението на жалбоподателя И., че е доказано трайно намалената му работоспособност като увеличена от 15% на 30 % за претърпяната трудовата злополука. Това след множество постановени решения на ТЕЛК и решения на административните съдилища по тях е установено с горното решение на НЕЛК № 117/18.01.2021г. Същото съгласно чл.103 ал.4 от Закона за здравето е достатъчно да докаже по един несъмнен начин процентът на намалена работоспособност за претърпелия трудова злополука служител. Поради което съдът приема този факт за доказан само на база на този официален документ и не се налага назначаване на медицинска експертиза по този факт. В тази насока е и решение №226/29.03.2010г. по гр.д. № 4119/2008г. на ВКС, III г.о., а именно, че решенията на ТЕЛК/НЕЛК са официален удостоверителен документ за установените в него факти и в частност за наличието на причинна връзка, като положителен юридически факт, който е елемент от фактическия състав. Ето защо искът е доказан към момента и следва да се уважи. Като за целта се отмени обжалваното решение и се постанови ново такова по същество на исквете. Следва да се уважи и иска за лихвата за забава, която служебно изчислена от съда се равнява на исковата претенция от 73,77 лева за периода 27.02.2017г. – 08.10.2018г.

В полза на жалбоподателя Н.И. следва да се присъдят разноси на основание 78 ал.1 от ГПК при следните предели. Такива направени в производството пред всички инстанции няма, но на основание чл.38 от ЗА на защитавалия го безплатно адвокат В.С. И. /л.28/ следва да се платят 300 лева по чл.7 ал.2 т.1 от Наредбата за минималните адвокатски хонорари и същото възнаграждение се дължи за защита по първото въззивно дело №2903/2019г.

на ОС Пловдив. Същото възнаграждение за безплатна правна помощ предоставена пред въззивният съд се дължи по договор с адв.С. Л. Б. /л.11 от настоящото дело/ и по делото пред ВКС /по договор на л.32 от делото на ВКС/, съобразно указанията на ВКС дадени в това решение.

Мотивиран така съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло решение № 3763/10.10.2019 по гр.д.№ 16101/2018г. по описа на РС Пловдив, като **вместо това реши**

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК – Застраховане“ АД с ЕИК ***, *** да плати на Н. Д. И. с ЕГН ***** от гр.***сумата от 450 лева, представляваща застрахователно обезщетение по застраховка "Злополука" (полица № ***) във връзка с настъпил експес, след настъпила с ищеца трудова злополука на 14.08.2006г.; ведно с лихва за забава от 73,77 лева за периода 27.02.2017г. – 08.10.2018г., ведно със законната лихва лихва върху главницата, считано от 09.10.2018 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК – Застраховане“ АД с ЕИК ***, *** да плати на адвокат В.С. И. от АК Пловдив сумата от общо 600 лева за разноски за безплатна правна помощ предоставена на Н. Д. И. с ЕГН ***** по гр.д. № 16101/2018г. на РС Пловдив и по въззивно дело №2903/2019г. на ОС Пловдив.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК – Застраховане“ АД с ЕИК ***, *** да плати на адвокат С. Л. Б. от АК Пловдив сумата от общо 600 лева за разноски за безплатна правна помощ предоставена на Н. Д. И. с ЕГН ***** по к.гр.д. № 1774/2021г. на ВКС и по настоящото въззивно дело.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____